

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Пловдив , 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на седемнадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Божидар И. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева като разгледа докладваното от Божидар И. Кърпачев Административно наказателно дело № 20215330200711 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № 2332901, издаден от ОДМВР-ПЛОВДИВ, с който на И. В. В. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят излага конкретни съображения за незаконосъобразност на ЕФ и моли за неговата отмяна. Сочи, че:

-ЕФ незаконосъобразно бил издаден след изтичане на сроковете по чл. 34 ЗАНН;

-по делото не ставало ясно дали нарушението е заснето със стационарно или с мобилно техническо средство, респективно дали са спазени изискванията за законосъобразното им използване;

-не ставало ясно дали за конкретното използване на АТСС е съставен Протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з—532/12.05.2015г.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по

същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ПРАВОТО

Електронният фиш е издаден за това, че на 20.09.2018г. в 11:53 ч. в гр. Пловдив, на бул. Санкт Петербург № 1, посока Кукленско шосе при максимална разрешена скорост за движение в населено място - 50 км/ч, и при отчетен толеранс в полза на водача от минус 3 км/час, МПС с рег. № ***** се движело с установена наказуема скорост 71 км/ч. Собственик на когото е регистриран автомобилът е И. В. В.. Нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 №11743са.

На първо място **изложената в ЕФ фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя.** На следващо място тя се доказва от:

- приложеното по административната преписка **статично изображение №0089993**, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е **годно доказателствено средство** за обстоятелствата свързани с упражнения с АТСС видеоконтрол. В тази връзка само за пълнота на изложението, следва да се посочи, че в случая нарушението е заснето с ARH CAM S1 №11743са. Видно от приложението към удостоверение за одобрен тип **тази камера работи с лазерен лъч, с вградено и автоматично разпознаване на номера на МПС**. От изложеното е видно, че за разлика от техническите средства тип TFR-1M, при които все пак е налице човешки фактор при разпознаване на номера на МПС, при **процесното АТСС процесът е изцяло автоматизиран и са изключени всякакви съмнения относно достоверността на разпознаването.**

-приложената от по делото справка за регистрация на МПС, от която е видно, че именно жалбоподателят е регистриран собственик на процесното МПС, поради което и при липса на подадена декларация по смисъла на чл. 189, ал.5 ЗДвП, правилно е ангажирана именно неговата административно наказателна отговорност.

В тази връзка следва да се посочи, че правилно е приложен и чл. 16,

ал.5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като при определяне на установената наказуема скорост е приспадат толеранс от -3 км.ч. В този смисъл следва да се съобрази, че съгласно приложението към Удостоверение за одобрен тип № 17.09.5126 допустимата грешка при отчитане на измерена скорост до 100 км.ч е +/- 3 км.ч. В приложеното статично изображение № 0089993 е посочено, че АТСС е отчело скорост на движение на процесния автомобил от 74 км.ч. След приспадане на нормативно определения толеранс се получава и скоростта, за която е наказан дееца с ЕФ-71 км/ч.

Налице са всички кумулативно предвидени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. **в редакцията към датата на извършване на нарушението** / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за законосъобразност на използването на стационарно техническо средство за видеоконтрол:

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 11743CA, представляващо преносима система за видеоконтрол. Техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126

- техническото средство е вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер 5126, видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване

-техническото средство е преминало през надлежна метрологична проверка, което се установява от приетото като доказателство по делото писмо от Българския институт по метрология,

-надлежно съставен и попълнен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., който съгласно трайната съдебна практика представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че към датата на извършване на нарушението – 20.09.2018г. след предприетите нарочни законодателни изменения (ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., вече е **отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак Е24 и в средствата за масова информация.**

Посочена е правилната нарушена разпоредба, а именно чл. 21, ал.1 ЗДвП. Приложена е коректната санкционна норма-чл. 182, ал.1, т.3 ЗДвП, като наложената санкция кореспондира с законоустановения размер.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ.

1) Неоснователно е възражението на жалбоподателя свързано с реквизитите на ЕФ и липсата на посочва не на дата на издаване.

В този изричен смисъл са и задължителните тълкувания, дадени с ТР 1/2014г. на ВАС, в което е изяснено, че електронния фиш **се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие** (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), **но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване.** От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, **са неприложими по отношение на електронния фиш.** Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, които в случая са налице.

Така изрично Решение № 342 от 16.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2740 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2259 от 08.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2438 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2449 от 26.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 3366 / 2019 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив.

В процесния случай в ЕФ са налице всички изискуеми реквизити по смисъла на чл. 189, ал.4 ЗДвП, поради което не може да се говори за какъвто и да било процесуален пропуск.

Съгласно изричната законодателна воля, обективирана в чл. 189, ал.4 ЗДвП и в образеца за ЕФ **сред задължителното му съдържание не е дата на издаване**, поради което от липсата на този реквизит не могат да се черпят каквито и да било аргументи за незаконосъобразността на санкционния акт.

2) Във връзка с възраженията за издаване на ЕФ след изтичане на

сроковете по чл. 34 ЗАНН, следва да се посочи че съгласно трайната съдебна практика, доколкото ЕФ представлява специфичен властнически акт, за него не намират приложение нито сроковете по чл. 34 ЗАНН за издаване на АУАН, нито тези за издаване на НП, а само абсолютна преследвателна давност от 4,5 години по смисъла на Тълкувателно постановление № 1 от 27/02/2015 на ВКС и ВАС. Доколкото нарушението е извършено на 20.09.2018г. този срок безспорно е спазен.

Така Решение № 233 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3229 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 610 от 10.03.2020 г. по к. адм. н. д. № 23 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1640 от 24.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1382 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 786 от 08.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 3876 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2553 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2923 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2568 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2695 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1315 от 24.06.2015 г. по н. д. № 1282/2015 г. на Административен съд Пловдив.

Още повече, че от приложената по преписката справка за намерени фишове, се установява, че ЕФ е издаден на дата 15.10.2018г., тоест дори и да бяха приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН, те биха се явили спазени, с оглед датата на извършване на нарушението 20.09.2018г., доколкото ЕФ е издаден само един месец след заснемане на нарушението.

Вече се спомена, че съгласно трайната съдебна практика по аргумент от Тълкувателно постановление № 1 от 27/02/2015 на ВКС и ВАС при ЕФ субсидиарно приложение намира само абсолютната давност от 4,5 години по чл. 81, ал.3 НК, но не и обикновената 3 годишна давност по чл. 80, ал.1, т.5 НК.

Дори и тя да намираше приложение обаче, тя отново би била спазена. Доколкото с издаването на ЕФ на дата 20.09.2018г. тя се явява прекъсната и към момента на постановяване на първоинстанционното решение три годишния срок далеч не е изтекъл.

3) Само за пълнота на изложението следва изрично да се разясни на жалбоподателя, че в случая няма как да намери приложение и две годишния

давностен срок по чл.82, ал.1, т.5 НК и чл. 82, б. „а“ от ЗАНН. Това е така, доколкото НК и ЗАНН уреждат два вида давност:

-преследвателна давност, уредена в чл. 34 ЗАНН и чл. 80 и 81 НК, която ограничава във времево отношение възможността на държавата чрез съответния компетентен орган да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административно наказателната отговорност на дадено лице. Преследвателната давност в общия случай започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението- чл. 80, ал.3 НК и тече до реализиране на наказателната/административно наказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност- чл. 81, ал.2 НК. Абсолютната давност изключва наказателното/административно-наказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност-чл. 81, ал.3 НК. Вече се изясни, че в случая, с оглед особеностите на ЕФ като властнически санкционен акт, е приложима само абсолютната преследвателна давност- 4,5 години, сроковете по която се явяват спазени.

-изпълнителка давност, уредена в чл. 82 НК и чл. 82 ЗАНН, която ограничава във времево отношение правомощията на държавата да изпълни едно вече наложено с влязъл в сила акт наказание. От гореизложеното е видно, че изпълнителската давност по чл. 82 ЗАНН и чл. 82 НК започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който отговорността на дееца е ангажирана. В случая, доколкото предмет на разглеждане е невлязъл в сила ЕФ за приложение на двугодишна изпълнителска давност изобщо не може да се говори.

4) Относно възражението, свързано с вида на използваното средство на контрол следва да се отбележи, че съгласно легалната дефиниция на параграф 65 от ДР на ЗДвП "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;

б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Тоест налице са два отделни вида АТСС: 1) стационарни; и 2) мобилни. Мобилните АТСС от своя страна също биват два вида: 2.1) мобилни-прикрепени към превозно средство и 2.2) **мобилни-временно разположени на участък от пътя.**

От приложеното удостоверение за одобрен тип, а и от съпроводителното писмо по делото е видно, че процесното АТСС е от последния тип- **мобилно, временно разположено на участък от пътя**, наричано още преносимо АТСС или придобило гражданственост като „триножник“.

В тази връзка следва да се отбележи, че при издаване на ЕФ в максимална степен е охранено правото на защита на наказаното лице, като в него изрично е посочен както модела на АТСС, така и номера на конкретно използваното устройство.

В Наредба от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. са предвидени специални изисквания , конкретно за преносимите АТСС:

- за всяко използване на да се съставя протокол по чл. 10 от Наредбата
- разположението на АТСС да се документира със снимка.

Видно от събрания по делото доказателствен материал и двете кумулативни изисквания са спазени, като нещо повече **в Протокола по чл. 10 изрично е отбелязано изготвянето на дигитална снимка на конкретно поставеното АТСС.**

5) Относно възражението досежно липсата на данни, че Протокола по чл. 10 е изготвен именно за това използване на АТСС следва да се отбележи, че видно от текста на ЕФ- нарушението е установено на 20.09.2018г. в 11.53 часа на бул. Санкт Петербург № 1. В протокола по чл. 10 е отбелязано, че се касае за използване на АТСС на дата 20.09.2018г., в часовия диапазон 10.30-12.57 часа, на бул. Санкт Петербург № 1, тоест налице е пълно съвпадение. Нещо повече в протокола са отбелязани номер на първо и последно статично изображение, като процесното попада в техния обхват. **Тоест налице са пълни гаранции, че протокола е използван именно за конкретния случай**

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че според най-актуалната практика на Административен съд Пловдив **не всеки липсващ реквизит на протокола, може да го дисквалифицира като официален**

удостоверителен документ, свидетелстващ за законосъобразността на заснемането.

Така изрично Решение № 159 от 26.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 3092 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив.

Още повече, че при преглед на протокола се установява, че няма липсващи съществени реквизити, доколкото са надлежно индивидуализирани място и време на контрол, техническото средство, посока на движение, номера на първо и последно статично изображение, брой установени нарушения, дата на приемане, дата на проверка, имена и подпис на служителя попълнил протокола.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на разноси има въззиваемата страна. Съдът като съобрази предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност, както и **начинът на участие на въззиваемата страна чрез писмено становище**, намира, че справедливият размерът, който следва да се присъди възлиза на 80 лв.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, I н. с.,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № 2332901, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на И. В. В. е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП

ОСЪЖДА И. В. В., ЕГН ***** да заплати в полза на ОДМВР- Пловдив сумата 80 лева, представляваща съдебни разноси пред Районен съд- Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____